

הכי קצר הכי בטוח!

כסיכומו של שבוע, שבו אמר שריהאוצר **יצחק מודעי** כמה פעמים רבך והיפוכו, ולמעשה חזר לימיו הטובים, ההצעה היחידה שניתן להציע למשקיעים היא: הכי קצר, הכי בטוח. עידן כזה של איודאות מוניטרית אינו זכור כבר זה זמן רב כמשק, בנקאי שאי אפשר לזלזל כמוניטין שלו, כמו **ג'ורא** (ג'ורני) גזית, מנכ"ל בנק הפועלים, אמר השבוע בעדות בבית-

מישפט שהמצב כיום מזכיר לו את המצב ערב התמוטטות המניות הבנקאיות. **הכי קצר**, והכי בטוח — פירושו של דבר שוב השקעות מחושבות, קיצרות-מועד, כתובי ניות האטרקטיביות תפ"ס ופק"ם. הן עדיין הטובות ביותר. **הכי קצר**, הכי בטוח — פירושו ששומר נפשו ירחק מהבורסה לכמה ימים. דבריו של שריהאוצר עשויים להיות מלווים במעשים העלולים לפגוע במפתיע גם בבורסה. כדאי להיזהר. ולמי שמתעקש שיבחר את מעשיו כשבוע עיניים, לפחות פעמיים ביום. אגב בורסה — כדאי לשים לב לבנקאיות. בהיותן איגרות-חוב, הרי כשיש היצע, התשואה עולה. ייתכן שביחירת-זמן מסוימת כדאי לשים יד עליהן, אבל לזמן קצר מאוד, כי אם מחירן יעלה, התשואה לפידיון תרד. ועוד הערה, למי שמתרגשים עדיין מדיכרי שריהאוצר בעניין עונשם של מי שייצאו מתוכי ניות פת"ם. מודעי איים שמי שמשך את כספו

משברון בקניון

כאילו לא חסרות צרות לראש עיריית רמת-גן **אורי עבדתי**, שמו הגיע באחרונה לשולחנו של מבקר-המדינה **יצחק טוניק**, בעיקבות תלונה שהוגשה על-ידי **מנחם גילעד**, חבר מועצת העירייה מטעם הליברלים ויושב-ראש ועדת-הביקורת העירונית. הסיבה: גמר החשכון בין העירייה ובין חברת קניית של המיליונר היהודי מקנדה **דויד עזריאלי**, שכנתה והמפעילה את קניון אילון, מרכז הקניות הענק שליך איצטריון רמת-גן, שנפתח בתחילת החודש. כתוצאה מהסכם מסוכן, שנחתם עוד בימי כהונתו של ראש-העירייה הקודם, ה"ר **ישראל סלר**, איש הליכוד, נוצרה אי-הסכמה בין הצדדים סביב השאלה מי ישקיע עבור הפיתוח ועבור שיפוץ איצטריון רמת-גן. נשאל גם מה יהיה גובה ההכנסה של העירייה כתוצאה משינוי תוכנית המיתאר ליעוד הקרקע. העלויות של עבודת-

שלט החברה בכניסה לסרוויקט סיכסוך כספי

התשתית הגיעו ל-2.6 מיליון דולר. בינתיים החלה חברת קניית בעבודת-הפיתוח. בהגיי יום ההתחשכנות הוקמה ועדה עירונית גדולה שמצאה, על-פי החשבונות שהגישה קניית לעירייה, שהעירייה חייבת לקניון איילון סכום של 467,377 אלף דולר בלבד. כך עולה ממיסוך חטוי, שהגיע ליד העולם הזה. כפגישה המכרעת, שהתקיימה בנוכחות עמית עם אנשי החברה, בראשות **שרי-שלום שירן**, נציגו של עזריאלי בארץ, נולדה פשרה חדשה. קניית ביקשה סכום גדול העולה על 1.7 מיליון דולר. העירייה הסכימה, במפתיע, לתת סכום של 1.1 מיליון דולר. מועצת-העירייה אישרה את הפשרה. האופר יצייה ועמה וטענה שלמעשה מגיע מהחברה סכום של 1.7 מיליון דולר, הכולל תביעות שלא הוגשו נגדה. לרבריה ויתרה העירייה שלא כדיו על מס' והשבחה, ולא העבירה את הדיון לבורר מוסכם. אם אכן יתרחש מהלך מפתיע זה, הרי שפרשת ההסדר עמית-שירן תגיע, כסופו של דבר, למקומה הטבעי: כוררות מוסכמת.

שעת השי"ן של הבנקאים

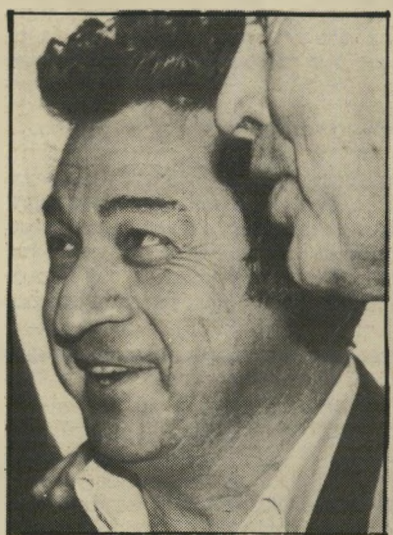
כיום החמישי הבא, ה"ו באוגוסט, תחול שעת השי"ן של הצמרת הכלכלית והבנקאית בארץ. בימים אלה טרורים ועסקים כל מזהרי ועדת-החקירה הממלכתית לעניין מניות הבנקים כאיסוף אחרון של רשימת העדים שהם מבקשים להביא ולחקור. הרשימות חייבות להימסר ליד היושב-ראש, ה"ר **משה בייסקי**, עד לאחד בחודש אוגוסט. מסיבה זו נתונים כמה בנקאים השבוע בלחץ גדול, וכך גם כמה פוליטיקאים ובנקאים-כריזמוס. פגישות לא חשובות, שנקבעו לשבוע זה, נדחו עד לתחילת החודש הבא. לכולם ברור שרשימה בלתי-מלאה תהיה בעוכריהם כשלב הבא של דיוני הוועדה.

זהירות! אוקטובר השחור בפתח!

עוד לא עבר חודש אחר משלושת חודשי תוכנית-החירום הכלכלית וכבר נשאלת השאלה, הן באוצר והן במישרד ראש-הממשלה, איך ייצא המשק ממנה בחודש אוקטובר. לאט-לאט חודרת לתודעתם של **יצחק מודעי** ושאר המומחים הידיעה שמרד חודש ספטמבר, שיפורסם באמצע חודש אוקטובר, לא יהיה כן שלוש-ארבעה אחוזים. וזה שיכוא אחריו — גם הוא לא יתקרב לגובה שכזה. חכרו לכך כמה גורמים. שיתאחדו בחודש הקריטי. הכרזותיו הבלתי-ריווריות של שריהאוצר, השבוע, יגרמו שוב ליציאת כסף מהפת"ם בפרט, ומהמערכת הבנקאית בכלל. תהליך זה של הוצאת כספים, ביחד עם כל מה שהוצא מאז תחילת החודש, יביא לרכישה מאסיבית הן של מוצרי מותרות והן של אלמנטרוניקה. פירוש הרבר: האצת האינפלציה. **חודש ספטמבר** הוא חודש החגים, למרות שערב ראש-השנה יחול רק כיום פירסום מרד חודש אוגוסט. מתנת-שי לעובדי וקניית מתנות כפי שנהוג בכל שנה, יגרמו אף הם להאצת האינפלציה. שתשפיע על מרד ספטמבר כאחוזים רי גדולים. כרגע מנסים לבודד נתון זה ולחשב את השפעתו על המרד הקריטי. בהתחשב בנתוני שחיקת שכרם של השכירים. **והעיקר** — בתחילת חודש אוקטובר אמורה הממשלה לשלם לקשישים, שהחזיקו במניות בנקאיות שבהסדר, סכום המתקרב ל-700 מיליון דולר. כאשר נחתם בזמנו, ב-1983, הסדר המניות האלה, ניתנה לקשישים האפשרות לפדות את המניות כבר אחרי שנתיים. המניות הפכו למעשה לאיגרות-חוב ממשלתיות, וגם אם תיפרינה כולן, הן לא ישפיעו — למרבה הפלא — על המערכת הבנקאית. אגב, זוהי הוכחה נוספת לכך שההסדר היה רע, ולא העניש כלל את מי שהיה אשם במפולת. האוצר כבר מתלבט. בקול רם, אילו דרכים לנקוט כדי למנוע את יציאת הכסף הנפרדה החוצה. עדיין לא נקבעו פרטי ההסדר ושערי-הריבית — צמוד לדולר או למרד שהיה די אטרקטיביים כדי להביא לסגירת המניות-שבסדר לפרק'זימן נוסף — באותה מיסגרת. או במיסגרת חלופית חדשה. במישרד-האוצר מודעים לכך שגם הקשישים מאזינים לרדיו וצופים בטלוויזיה, וגם הם מבוכלכים לחלוטין מתנהגותו של שריהאוצר. למרות שהתוכנית נותנת להם תשואה גבוהה, קיים חשש רציני שחלק גדול מהכסף ייצא החוצה, ושהוא יופנה כמובן לרכישת מוצרי-מותרות או מטבע-זר בשוק השחור. כך שמי שחושב שהצרות הכרוכות בתוכנית ייסתיימו בקרוב, טועה טעות מרה. בתום שלושת חודשי הפעלתה יתחילו צרות חדשות.

עושים עסקים ב... ניויורק

אישי-עסקים ישראלי, שבא השבוע לביקור מולדת מניו-יורק, מציע לשים לב למעשהיהם ולהצלחותיהם העסקיות של כמה ישראלים שם, חלקם מוכרים, שעוד נשמע עליהם, ובגדול. אומנם, הכתיבה-האמריקאית של סולל בונה, חברת ריינולדס, הפסידה בניו-יורק, אבל לעומת זאת עושים שם חיל בבנייה, למגורים ולמישרדים, הקבלן **פינחס (פניני) אשוח**, בעליה-לשעבר של חברת חיפוב בארץ, **איתן ארזי**, והקבלן המערבי שלא להיחקר בארץ על הברחות מט"ח לחו"ל, **נחום קלקא**, וכמובן **מרדכי אלינסון**, איש סולל בונה לשעבר, ושותפו **משה כהן**, וכמובן **זכריה דרוקר**, שמוקרה-בניה שלו הוא דווקא בטקסס, אך גם הוא פויל לניו-יורק. שם חדר אחר, העולה בקרב הקהילה הישראלית בניו-יורק הוא **משה פסמוז**, רואה-

מנכ"ל גזית ערב מפולת

האחריות האישית

של שמאי ודנד

הטלוויזיה המעוקלת כביתו של **צבי רנר**, גיבור המילגה הליברלית, הבהירה לו ולעמיתו מחרות, ה"כ **יעקב שמאי**, שהם נתונים בצרה גדולה, ועתה נדרשים השניים להחזיר כל גורש הליברליים, והשני כראש סיעת תכלת לבן, שתיהן בהסתדרות. על גבם נושאים המעוקלת חובות בסדר-גודל של מאות אלפי דולרים ממערכת הבהירות האחרונה של הליכוד בהסתדרות. הסכום המי דוויק עדיין לא ידוע, כי בכל יום מגיעות תביעות חדשות. הליכוד הוציא הרבה יותר מכפי שהיה לו בקופתו, ועתה נדרשים השניים להחזיר כל גורש החוזים עם בעלי החובות נערכו מטעם ראשי הליכוד בהסתדרות, רנר ושמאי, ולא מטעם תכ"ל לבן ואיגוד העובדים הליברליים, שהם, אגב, פונים מישפטיים לכל רבר. התובעים התי אכמו והתחילו לתבוע אותם אישית. כדי להיחלץ, זמנית, מהצרה, לווה שמאי אלפי מכבר מאחד הבנקים סכום של עשרות אלפי דולרים, לשם תשלום למפרסם גדול, שפירסם את תמונותיו בחודשים אפריל-מאי האחרונים. אילו רנר מסרב לפתוח את הקופה שלו, הוא מסרב עוד יותר לשלם חצי מההוצאות. הוא מוכן לשלם רק שלישי. והוא טוען שבשחיתות-האיחוד בין חרות והליברלים דובר על כך שלליברלים מובטח שלישי במרכז החדש, ולכן הוא צריך לשלם על-פי אותו היחס. על הפרק גם עומדת הלוואה שלקח הליכוד מהוועד-הפועל, ובין רנר ושמאי יש ויכוח מי יחזיר וכמה. שמאי עדיין אינו תופס לאיוו צרה נקלע. בקרוב יאלץ לרדת על ברכיו ולבקש עזרה מכמה בעלי-הון במצורה — עזרה שתעלה לו בחרות הפוליטית המעטה שעוד נותרה לו, בין **דויד לוי ואריאל שרון**, הוא חושש להמשיך וללוות כספים בבנקים, בריבית דולארית.